

ENERĢLADVOKĀTA NILSA VĀLA [NILS WAHL] SECINĀJUMI,

sniegti 2015. gada 10. septembrī (1)

Lieta C-294/14

ADM Hamburg AG

pret

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Pārvadājumi – Muitas savienība un kopējais muitas tarifs – Kopienas Muitas kodekss – Tarifa preferences – Regulas (EEK) Nr. 2454/93 74. panta 1. punkts – Noteiktas izcelsmes izstrādājumi, kas eksportēti no saņēmēja valsts – Prasība, saskaņā ar kuru izstrādājumiem, kas deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās saņēmēja valsts, kuru uzskata par to izcelsmes valsti – Sūdzums, kas sastāv no palmu kodolu eļļas daudzumiem no dažādu izcelsmes valstīm, uz kurām tiek attiecināts viens un tas pats preferences režīms

1. Pamatlīdz palmu kodolu eļļai ir tikusi importēta Eiropas Savienībā no vairākām Centrālās un Dienvidamerikas valstīm, kurām visām tiek piemērots viens un tas pats preferences režīms. Lai pārvadātu eļļu no šīm vairākām izcelsmes valstīm, tā tika iepildīta vienā tilpnī un deklarēta brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā kā maisījums.

2. Šajā sakarā jautājums ir par to, kā, piemērojot preferences tarifu, ir jāvērtē apstākļi, ka kopā tiek sajaukti izstrādājumi no dažādu izcelsmes valstīm. Konkrēti, Tiesai tiek lūgts sniegt norādījumus par Regulas Nr. 2454/93 (2) 74. panta 1. punkta – saskaņā ar kuru nav atļauts pārvēidot vai pārstrādāt izstrādājumus – pareizu interpretāciju, it īpaši par prasību, saskaņā ar kuru izstrādājumiem, kas deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās saņēmēja valsts, kura tiek uzskatīta par to izcelsmes valsti (turpmāk tekstā – “prasība par identifikāciju”).

I – Atbilstošās tiesību normas

A – *Regula (EK) Nr. 732/2008* (3)

3. Regulas Nr. 732/2008 5. pantā ir noteikts:

“1. Šajā regulā paredzētās tarifa preferences attiecas uz tūdu produktu importu, uz kuriem attiecas režīmi, ko izmanto saņēmējvalsts, kurā ir šo produktu izcelsme.

2. Regulas 1. panta 2. punktā minētā režīma izpratnē produktu izcelsmes noteikumi, kas skar izcelsmes produktu jēdziena definīciju, procedūras un attiecīgās administratīvās sadarbības

metodes, ir izklāstas Regulā (EEK) Nr. 2454/93.

[..]”

B – Regula (EEK) Nr. 2454/93

4. Regulā Nr. 2454/93 ir ietverti Kopienas Muitas kodeksa (4) īstenošanas noteikumi.

5. Regulas Nr. 1063/2010, ar kuru tika izdarīti grozījumi Regulā Nr. 2454/93, preambulas 16. apvērsumā ir izskaidrots, ka jābūt elastīgiem, jo noteikumos, kas bija spēkā, pieņemot regulu, ar kuru izdarīti grozījumi, ir ietverta prasība, ka jāiesniedz pierādījums par tiešu transportu uz Eiropas Savienību, un šo pierādījumu bieži vien ir grūti iegūt. Šīs prasības dēļ dažas preces, par kurām ir derīgs izcelsmes pierādījums, faktiski nevar gūt labumu no preferenciālā režīma. Tāpēc ir lietderīgi ieviest jaunu, vienkāršāku un elastīgāku noteikumu, kura mērķis būtu nodrošināt, ka preces, kuras uzrādītas muitai ar deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā Eiropas Savienībā, ir tās pašas, kas izvestas no eksportētāja saņēmēja valsts un ceļā nekādi nav pārveidotas vai pārstrādātas.

6. Regulas Nr. 2454/93 72. pantā ir noteikts:

“Par izstrādājumiem, kuru izcelsme ir saņēmēja valstī, uzskata šādus izstrādājumus:

a) izstrādājums, kas pilnībā iegūti attiecīgajā valstī 75. panta nozīmē;

b) attiecīgajā valstī iegūtus izstrādājumus, kuru sastāvā ir materiāli, kas nav tur iegūti pilnībā, ja šie materiāli ir pietiekami apstrādāti vai pārstrādāti 76. panta nozīmē.”

7. Regulas Nr. 2454/93 74. pantā ir noteikts:

“1. Izstrādājumiem, kas deklarēti brīvā apgrozībā Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās saņēmēja valsts, kuru uzskata par to izcelsmes valsti. Tie nedrīkst būt nekādā veidā pārveidoti, pārstrādāti, ar tiem nedrīkst veikt nekādas darbības, izņemot darbības, kas vajadzīgas, lai saglabātu tos labā stāvoklī, kamēr tie nav deklarēti laišanai brīvā apgrozībā. Izstrādājums vai sūtījums var ievietot noliktavā un sūtījums var sadalīt, ja par to atbild eksportētājs vai turpmākais preču turētājs un tranzīvalstī(š) izstrādājumi paliek muitas uzraudzībā.

2. Uzskata, ka 1. punkta nosacījumi ir izpildīti, ja vien muitas iestādēm nav pamata uzskatīt pretējo; šādos gadījumos muitas iestādes var pieprasīt, lai deklarants iesniedz pierādījumus par atbilstību, ko var izdarīt ar dažādiem līdzekļiem, ieskaitot līguma pārvadājumu dokumentus, piemēram, konosamentus vai faktisku vai konkrētu pierādījumu, kura pamatā ir iepakojumu marķējums vai numerācija, vai jebkuru ar pašmērķa saistītu pierādījumu.”

II – Fakti, procedūra un prejudiciālie jautājumi

8. 2011. gada 11. augustā *ADM Hamburg* importēja vairākus palmu kodolu eļļas sūtījumus no Ekvadoras, Kolumbijas, Kostarikas un Panamas uz Vāciju laišanai brīvā apgrozībā Eiropas Savienībā. Visas minētās ir VPS (5) eksportētājvalstis. Eļļa tika pārvadāta viena transportkuģa dažādās tilpnēs. Lai izmantotu preferences sistēmu, *ADM Hamburg* iesniedza minēto valstu preferences sertifikātus.

9. Pamatlieta attiecas tikai uz vienu no šiem s?t?jumiem (turpm?k tekst? – “attiec?gais s?t?jums”). Attiec?gaj? s?t?jum? kop? bija sajaukti palmu kodola e??as daudzumi no da??d?m izcelsmes sa??m?jvalst?m.

10. 2011. gada 8. decembr? *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* [Hamburgas pils?tas Galven? muitas p?rvalde] izdeva pazi?ojumu par ievadmuitas nodokli. Run?jot par attiec?go s?t?jumu, t? ievadmuitas nodok?a likmi apr??in?ja saska?? ar trešo valstu muitas likmi, proti, nenodrošinot pieteikto preferences rež?mu. B?t?b? galvenais preferences rež?ma nenodrošin?šanas iemesls bija t?ds, ka vien? tilpn? sav? starp? bija sajaukti vair?ki import?šanai paredz?ti palmu kodolu e??as daudzumi no da??d?m izcelsmes valst?m.

11. P?c neefekt?vas p?rs?dz?bas administrat?v? k?rt?b? *ADM Hamburg* c?la pras?bu *Finanzgericht Hamburg* [Hamburgas Finanšu ties?]. T? k? tai rad?s šaubas par attiec?g?s ES ties?bu normas pareizu interpret?ciju, *Finanzgericht Hamburg* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot š?du jaut?jumu prejudici?la nol?muma sniegšanai:

“Vai ir iest?jušies [Regulas Nr. 2454/93] 74. panta 1. punkta pirmaj? da?? min?tie materi?lie apst?k?i, saska?? ar kuru izstr?d?jumiem, kas deklar?ti br?vai apgroz?bai Eiropas Savien?b?, j?b?t tiem pašiem izstr?d?jumiem, kas eksport?ti no t?s sa??m?jas valsts, kuru uzskata par to izcelsmes valsti, t?d? gad?jum? k? apl?kojamais, ja vair?ki da??ji palmu kodolu e??as daudzumi no da??d?m VPS eksport?t?jvalst?m, kuras tiek uzskat?tas par izcelsmes valst?m, netiek eksport?ti fiziski noš?rti un import?ti Eiropas Savien?b?, bet eksporta br?d? attiec?gi tiek iepild?ti vien? transportku?a tilpn? un tur sajaukti, turkl?t var tikt izsl?gts, ka šo izstr?d?jumu p?vrad?šanas laik? l?dz to laišanai br?v? apgroz?b? transportku?a tilpn? ir nok?uvuši citi izstr?d?jumi – it ?paši t?di, uz kuriem neattiecas preferences rež?ms?”

12. Rakstveida apsv?rumus iesniedza *ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt* un Komisija. Visi min?tie lietas dal?bnieki, iz?emot *Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, sniedza mutv?rdu apsv?rumus 2015. gada 11. j?nija tiesas s?d?.

III – Anal?ze

A – Par jaut?jumu

13. Vai Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punkt? noteikt? pras?ba par identifik?ciju starp produktiem, kas eksport?ti no sa??m?jvalsts, un tiem, kas tiek deklar?ti muit? br?vai apgroz?bai Eiropas Savien?b?, ir iev?rota, ja palmu kodolu e??as daudzumi no vair?k?m izcelsmes valst?m, uz kur?m tiek attiecin?ts viens un tas pats preferences rež?ms, eksporta br?d? attiec?gi tiek iepild?ti vien? transportku?a tilpn? un tur sajaukti? B?t?b? iesniedz?jtiesa l?dz Tiesu izskaidrot šo jaut?jumu. Iesniedz?jtiesa ir l?gusi Tiesu sniegt skaidrojumu šaj? jaut?jum? ne tikai t?p?c, ka l?dz šim Tiesa nav skaidrojusi Regulas Nr. 2454/93 74. panta noz?mi, bet ar? t?p?c, ka šaj? zi?? dal?bvalstu muitas iest?d?m ir atš?ir?gi viedok?i.

14. Konkr?t?k, nav skaidr?bas par to, vai, sav? starp? sajaucot izstr?d?jumus, kuriem ir da??du sa??m?jvalstu izcelsme, – kas šaj? liet? palmu kodolu e??as gad?jum? ir aizst?jami un materi?li? zi?? neatš?iras –, tiek izsl?gta preferenci?l? rež?ma piem?rošana. Manupr?t, ?emot v?r? t?l?k izkl?st?tos apsv?rumus, to nevar teikt par šo gad?jumu.

B – Par jaunu, elast?g?ku noteikumu

15. S?kšu atg?dinot, ka pirms groz?jumiem Regulas Nr. 2454/93 74. pant?, kas tika izdar?ti ar Regulu Nr. 1063/2010, import?t?jam, lai tam tiktu piem?rots preferences rež?ms, bija j?iesniedz

pierādājums par tiešu transportu uz Eiropas Savienību un šo prasību bieži vien bija grūti ievērot. Kā jau tas ir izskaidrots Regulas Nr. 1063/2010 preambulas 16. apvērsumā, Regulas Nr. 2454/93 74. pantā mērķis bija ieviest jaunu, vienkāršu un galvenokārt elastīgu noteikumu, kura mērķis būtu nodrošināt, lai muitdeklarāciju precēs būtu tās pašas, kas tikušas eksportētas.

16. Vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punktā noteiktā prasība par identifikāciju nav jāizvērtē nošaurti, bet gan kopumā, proti, kopā ar 74. panta 2. punktu, kurā ir noteikts, ka prasība par identifikāciju *tieš uzskatāta* par izpildītu, *ja vien muitas iestādēm nav pamata uzskatīt pretējo*. Citiem vārdiem, ja muitas iestādēm nav pamata uzskatīt, ka izstrādājumi, kas deklarēti brīvai apgrozībai, nav tie paši izstrādājumi, kas eksportēti, tām ir jāpieņem, ka tie ir tie paši izstrādājumi.

17. Pamatlietā nav strīda par izstrādājumu izcelsmi. Nav strīda arī par to, ka preferenciālais režīms būtu jāpiemēro attiecībā uz eļļu apstrādātajām sērtēm, ja vien eļļas daudzumi tajā nebūtu savstarpēji sajaukti. Turklāt attiecīgā izstrādājumi palmu kodolu eļļas gadījumā ir aizstājami un materiāli ziņā neatšķiras. 74. panta 2. punktā noteiktajam identifikācijas pieņēmumam, skatām kopā ar apstākli, ka nav šaubu par izstrādājumu izcelsmi, manuprāt, ir jābūt pašam par sevi pietiekamam, lai sniegtu atbildi uz jautājumu pamatlietā.

18. Protams, varētu apgalvot, ka muitas iestādēm ir mazāk iespēju pārbaudīt un pārēmt importēto izstrādājumu paraugus, ja dažādas izcelsmes izstrādājumi tiek importēti kā maisījums. Proti, nebūtu jāaizmirst mērķis veicināt muitas iestāžu uzdevumu pārbaudīt importēto izstrādājumu izcelsmi. Tas tieši būtu uzskatāms par vienu no Muitas kodeksa, kā arī Regulas Nr. 2454/93, ar ko tika īstenots Muitas kodekss, interpretācijas pamatprincipiem. Tas tātad ir ne tikai tādēļ, ka Muitas kodekss cita starpā ir garantētas īstas un efektīvas procedūras pēdējai laišānai brīvai apgrozībai (6). Neapšaubāmi, ir raksturīgi svarīgi, lai muitas iestādes vajadzības gadījumā varētu pārbaudīt izstrādājumu, lai pārbaudītos, ka tie atbilst izcelsmes sertifikātam.

19. Tāpat preferenciālais režīms izpratnē ir svarīgi, ka starp precēm, tās izcelsmi un konkrētu izcelsmes sertifikātu var tikt konstatāta saikne. Nosakot šo saikni, izširoša loma ir izcelsmes sertifikātiem (7). Izcelsmes formāla pierādījuma (izcelsmes sertifikāta) nozīmi Tiesa jau ir uzsvērusi – saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība par derīgu izcelsmes pierādījumu, kuru izsniegusi kompetentā iestāde, nevar tikt uzskatāta par vienkāršu formalitāti, kura var netikt ievērota, ja vien izcelsmes vieta var tikt pierādāta ar citiem pierādīšanas līdzekļiem (8).

20. Runājot par pamatlietu, no iesniedzējtiesas nolūmuma izriet, ka *ADM Hamburg* kā preferenciālais režīms sertifikāts bija iesniegusi izcelsmes sertifikātus par visiem pieciem sērtēm (A veidlapa), par kuriem kā tādām nav strīda.

21. Šajā ziņā Regulas Nr. 2454/93 47. panta b) punkta noteikumos par izcelsmes sertifikātiem ir paredzēts, ka sertifikāts ir jāiekļauj visi dati, kas vajadzīgi attiecīgo produktu identificēšanai, it īpaši iepakojumu skaits, produkta bruto un neto svārs vai to daudzums. Turklāt Regulas Nr. 2454/93 17. pielikumā ir aprakstīts “A veidlapas” saturs. Veidlapas piektajā, sestajā un devtajā ailē ir jānorāda kārtas numurs, iepakojumu marķējums un numuri, kā arī bruto svārs vai cits daudzuma apzīmējums. Saskaņā ar veidlapas otrā pusē ar nosaukumu “Piezīmes” iekāutās II sadaļas “Vispārīgi noteikumi” b) punktā šie noteikumi attiecas uz katru sērtēm iekāutu izstrādājumu.

22. Protams, sērtēm jābūt dažādas izcelsmes izstrādājumu sajaukšana savstarpēji nav diez ko savienojama ar prasību par atbilstošo sertifikātu saturu ne tikai attiecībā uz svāru un daudzumu, bet arī prasību, ka katram sērtēm iekāutam izstrādājumam ir jāatbilst šiem noteikumiem. Šajā ziņā, ja izstrādājums tiek sajaukts ar citas izcelsmes izstrādājumu, ka vāirs nav iespējams šos divus izstrādājumus fiziski nošaurt, var tikt apgalvots, ka tas vāirs nav tas pats

produkts, k?ds tas bija pirms sajaušanas kop? ar citu produktu. T?d?j?di apgalvojums par to, ka produktu sajaušana muitas iest?d?m var?tu sarež??t izcelsmes p?rbaudi, zin?m? m?r? š?iet visai pie?emams. No š?da viedok?a raugoties, Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punkts var?tu tikt interpret?ts t?, ka saska?? ar to izstr?d?jumi, kas atbilst noteiktam izcelsmes sertifik?tam, ir j?p?rvad?, nodrošinot to fizisku noš?iršanu.

23. Tom?r es neuzskatu, ka tas ir pietiekams pamats, lai p?rvad?šan? tiktu fiziski noš?irti s?t?jumi, uz kuriem attiecas noteikts izcelsmes sertifik?ts. Š?di es uzskatu vair?ku iemeslu d??.

24. Pirmk?rt, ir j?atg?dina, ka 74. pants ir iek?auts Regulas Nr. 2454/93 I da?as IV sada?as 2. noda??, kas attiecas uz preferenci?lo izcelsmi. Konkr?t?k, šis noteikums ietilpst min?t?s noda?as 1. ieda?as 2. apakšieda??, kas attiecas uz "noteiktas izcelsmes produktu" j?dziena defin?ciju, proti, produktiem, kuru izcelsme preferenci?l? tarifa rež?ma piem?rošanas izpratn? ir sa??m?jvalst? (9).

25. T? k? visa 2. apakšieda?a attiecas uz noteiktas izcelsmes produktu j?dziena defin?ciju, manupr?t, nav daudz (ja visp?r ir) nor?žu par to, ka pras?bas par identifik?ciju m?r?is ir nodrošin?t kaut ko vair?k par to, ka ievaduitas nodok?a apm?ra (liel?ka vai maz?ka, ?emot v?r? izstr?d?juma izcelsmi) apr??in?šanai preces, kas deklar?tas laišanai br?v? apgroz?b?, faktiski ir noteiktas izcelsmes preces, proti, preces, kuru izcelsmes valsts ir sa??m?ja valsts, nevis treš? valsts. Tas ir regulas 74. panta vien?gais m?r?is. Ac?mredzami šis noteikums neattiecas, piem?ram, uz to pre?u mar??šanu, kuras ir paredz?ts p?rdot pat?r?t?jiem (10).

26. K? jau iepriekš min?ts, š?iet, lietas dal?bnieku starp? nav domstarp?bu par to, ka izstr?d?jumi, kas deklar?ti apgroz?bai, faktiski atbilst *ADM Hamburg* iesniegtajiem izcelsmes sertifik?tiem. Gluži otr?di, iesniedz?jties? nav celta neviena pras?ba, nemaz nerun?jot par pier?d?jumiem, kas nor?d?tu uz to, ka attiec?gajam s?t?jumam b?tu pievienoti produkti no trešaj?m valst?m.

27. Otrk?rt – un galvenok?rt, š?idrumi un lielm?ra produkti ir atseviš?s gad?jums. K? es to saprotu, attiec?b? uz š?da veida izstr?d?jumiem izcelsmes sertifik?tus ir pie?emts izsniegt uz noteiktu laiku un konkr?tam produkta daudzumam, kas p?c tam tiek ietverts konosament?. Šiem dokumentiem nav noz?mes p?rvad?šanas kontekst? un, it ?paši, attiec?b? uz faktisko iekraušanu transportku??, kurai tiek piem?rota pavisam cita lo?ika (11). Š? iemesla d?? nek?d? zi?? neš?iet neparasti, ka vair?ki izcelsmes sertifik?ti attiecas uz vien? tilpn? vai kravas telp? p?rvad?jumiem izstr?d?jumiem, ar? taj? gad?jum?, ja visiem šiem izstr?d?jumiem ir viena un t? pati izcelsmes valsts.

28. Šaj? zi?? tiesas s?d? tika paskaidrots, ka ne tikai attiec?gais, bet ar? citi *ADM Hamburg* import?tie palmu kodolu e??as s?t?jumi faktiski bija mais?jumi, pat ja tie bija ar? t?das e??as daudzumu mais?jumi, kurai bija viena izcelsmes sa??m?jvalsts. ?emot to v?r?, interpret?cija, saska?? ar kuru Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punkt? ir ietverta pras?ba fiziski noš?irt š?idrus vai lielm?ra produktus, var tikai noz?m?t nepamatotu noš?iršanu. Pras?ba (pamatojoties uz t?du krit?riju k? izcelsmes valsts vai izcelsmes sertifik?ts) p?rvad?šanas laik? fiziski noš?irt š?idrus vai lielm?ra produktus, cikt?l tas attiecas uz preferenci?l? tarifa piem?rošanu, noz?m?tu, ka uz izstr?d?jumiem, kurus ir sarež??ti, ja ne neiesp?jami noš?irt, ja tie atrodas vien? kravas telp? (tilpn?), tiek attiecin?ts nelabv?l?g?ks rež?ms. Nav saprotams, k? tas var?tu tikt pamatots – k?p?c gad?jum?, ja savstarp?ji sajauktiem izstr?d?jumiem ir vair?kas izcelsmes sa??m?jvalstis, izstr?d?jumu, kas palmu kodolu e??as gad?jum? ir aizst?jami un b?t?b? neatš?iras, iepild?šana un sajaušana vien? tilpn? vai kravas telp? b?tu uzskat?ma par "p?rveidošanu vai p?rstr?d?šanu" pret?ji Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punkt? noteiktajam, bet gad?jum?, ja šiem izstr?d?jumiem ir viena izcelsmes valsts, tas t? neb?tu?

29. Par vajadzību pārliecināt par izcelsmi, kas, manuprāt, ir viengais pamatotais arguments, uz kuru uzreiz varētu atsaukties, lai pamatotu izstrādājumu fizisku nošķiršanu, es tikai norādīšu, ka nav saprotams, kāpēc, pamatojoties uz izcelsmes sertifikātu, izcelsmi pārbaudīt būtu vieglāk situācijā, ja aizstājami izstrādājumi (šāidrē veidā vai lielmāra), kuriem ir viena izcelsmes valsts, tiek pārvadīti kā maisījums, bet sarežģītāk tādā gadījumā kā aplūkojamais, ja vairāki izcelsmes sertifikāti ir attiecināmi uz sējumiem, kur ir ietverti aizstājami produkti no vairāku izcelsmes saņēmējvalstīm. Abos šajos gadījumos ir vairāki izcelsmes sertifikāti, kas attiecas uz šāidra veida vai lielmāra izstrādājumu maisījumu.

30. Tas man liek izdarīt noslēdzošo secinājumu. Manuprāt, ar Regulas Nr. 2454/93 74. panta 2. punkta pirmo daļu ir ieviests pieņēmums par noteiktas izcelsmes statusu. Tikai gadījumos, ja muitas iestādēm ir pamats uzskatīt, ka izstrādājumiem nav noteiktas izcelsmes statusa, deklarētājam ir jāpierāda, ka sējumu faktiski ir tie paši izstrādājumi, kas tikuši sūtīti eksportēti. Kā tas ir skaidri noteikts tiesību normā, tas var tikt izdarīts ar dažādiem līdzekļiem, ieskaitot līguma pārvaldījumu dokumentus, piemēram, konosamentus vai faktisku vai konkrētu pierādījumu, kura pamatā ir iepakojumu marķējums vai numerācija, vai jebkuru ar pašiem izstrādājumiem saistītu pierādījumu. Šajā ziņā izstrādājumu pārvaldīšana maisījuma veidā neizslēdz preferenciālo režīma piemērošanu. Tomēr, riskējot nedēvēt acīmredzamo, importētājs (deklarētājs) uzēmas risku maksēt lielāku ievad muitas nodokli gadījumā, ja iesniegtie pierādījumi par izstrādājumu noteiktās izcelsmes statusu muitas iestādes nepārliecina.

31. Ēmot vērā iepriekš minēto, es uzskatu, ka tādus apstākļos, kādi ir pamatlietā, ja i) izstrādājumi, kas ir savstarpēji sajaukti, palmu kodolu ēdās gadījumā būtībā neatšķiras un ir aizstājami, ii) tiem ir tādu valstu izcelsme, uz kurām tiek attiecināts viens un tas pats preferenciālais režīms, un iii) nav šaubu par to noteiktas izcelsmes statusu, Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punktā noteiktā prasība par identifikāciju starp produktiem, kas eksportēti no saņēmējvalsts, un tiem, kas tiek deklarēti muitā brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, ir ievērojama.

IV – Secinājumi

32. Ēmot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iesaku Tiesai uz *Finanzgericht Hamburg* uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, tās Komisijas 2010. gada 18. novembra Regulas (ES) Nr. 1063/2010 redakcijā, 74. panta 1. punkta pirmajā daļā minētā prasība par identifikāciju, saskaņā ar kuru izstrādājumiem, kas deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās saņēmējvalsts, kura tiek uzskatīta par to izcelsmes valsti, ir ievērojama tādus apstākļos, kādi ir pamatlietā, ja vairāki palmu kodolu ēdās daudzumi no dažādām valstīm, kuras tiek uzskatītas par izcelsmes valstīm un uz kurām tiek attiecināts viengads preferences režīms, netiek eksportēti fiziski nošķirti, bet eksporta brīvā attiecīgā tiek ievadīti vienā transporta kuģa tilpā un līdz ar to šādi importēti Eiropas Savienībā.

1 – Oriģinālvārdi – angļu.

2 – Komisijas 1993. gada 2. jūlija regula (EEK), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2010. gada 18. novembra Regulu (ES) Nr. 1063/2010 (OV L 307, 1. lpp.).

3 – Padomes 2008. gada 22. jūlija regula par vispārīgo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim un par grozījumiem Regulās

(EK) Nr. 552/97, Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulas (EK) Nr. 1100/2006 un Nr. 964/2007 (OV L 211, 1. lpp.).

4 – Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk tekstā – “Kopienas Muitas kodekss”) (OV L 302, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem. Šajā regulā vienotais kodekss ir apvienots liels skaits Kopienas noteikumu un lēmumu attiecībā uz muitas tiesisko regulējumu.

5 – Vispārējā preferenču sistēma.

6 – Spriedums *Derudder* (C-290/01, EU:C:2004:120, 45. punkts). Šajā ziņā vairāki Kopienas Muitas kodeksa noteikumi, ar grozījumiem, ir par preču pārbaudi. Piemēram, saskaņā ar tās 68. panta b) punktu, lai apstiprinātu muitas deklarācijas, muitas iestādes var pārbaudīt preces un paraugus analīzei vai rūpīgākai pārbaudei.

7 – Lai arī tas tieši neattiecas uz šo lietu, ir interesanti norādīt, ka elastīgāki noteikumi šajā sistēmā ir ieviesti arī šajā ziņā un izcelsmes sertifikāti vairs netiek izmantoti. Ar Komisijas 2015. gada 10. marta stenošanas regulu (ES) 2015/428, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2454/93 un Regulu (ES) Nr. 1063/2010 attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, kas saistīti ar vispārējo tarifa preferenču shēmu un preferenciālo tarifu pasākumiem, ko piemēro noteiktām valstīm un teritorijām (OV L 70, 12. lpp.), ir ieviesta jauna sistēma attiecībā uz preču izcelsmes apstiprināšanu. Tas tika sasniegts, ieviešot pašsertifikācijas sistēmu, izveidojot elektronisku reģistrāto eksportaļu sistēmu, to saukto “REX” sistēmu.

8 – Skat. neseno spriedumu *Helm Düngemittel* (C-613/12, EU:C:2014:52, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

9 – Skat., piemēram, regulas 72., 75. un 78. pantu. Saskaņā ar šiem noteikumiem produkti, kas pilnīgi iegūti saņēmējā valstī (piemēram, tajā valstī novēkti dzīvnieki), tiek uzskatīti par noteiktas izcelsmes produktiem, savukārt produkti, kas nav pilnīgi iegūti tajā valstī, var iegūt noteiktas izcelsmes produktu statusu, ja pēc tam tie tiek atbilstoši pārstrādāti saņēmējā valstī. No Regulas 79. un 83. panta arī izriet, ka nenoteiktas izcelsmes materiāls var tikt izmantots ražošanā, ja tas nepārsniedz noteiktu procentuālo apmēru no izstrādājuma, tomēr, lai noteiktu, vai izstrādājums ir noteiktas izcelsmes, nav jāņem vērā, piemēram, mašīnu vai degvielas, kas tiek izmantota izstrādājuma ražošanā, izcelsme.

10 – Kā tas ir izskaidrots Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 (OV L 303, 1. lpp.) preambulas septītajā apsvērumā – preferenciāla piekļuve ES tirgum tiek paredzēta, lai atbalstītu jaunattīstības valstis to centienos samazināt nabadzību un veicināt labu pārvaldību un ilgtspējīgu attīstību, palīdzot tām ar starptautisku tirdzniecību gūt papildu ienākumus, kurus tās no jauna var ieguldīt savā attīstībā, un turklāt dažādot to ekonomikas. To neietekmē apstākļi, ka tiek sajaukti kopā aizstājami produkti, kuru izcelsme ir dažādās valstīs, kas ietilpst vienā un tajā pašā VSP valstu grupā.

11 – Šajā ziņā, ņemot vērā drošības prasības, varētu būt tā, ka pārveidotajam s precēs ir jāiekrauj veidā, kas neatbilst konosamentu norādītajam. Katrā ziņā šī ietī maz ticams, ka transportkuā tilpū vai kravas telpu skaits atbilstu sējumu skaitam, kas tikuši transportēti konkrētā brīdī.